

Iona

Cap. 1

Cuvântul Domnului a vorbit lui **Iona**, fiul lui Amitai, astfel:
„Scoală-te, du-te la **Ninive**, cetatea cea mare, și strigă împotriva ei!
Căci răutatea ei s-a suit până la Mine!”

Și **Iona** s-a sculat să fugă la Tars, departe de Fața Domnului.
S-a coborât la Iafô și a găsit acolo o corabie care mergea la **Tars**.
A plătit prețul călătoriei și s-a suit în corabie ca să meargă împreună cu călătorii la Tars,
departe de Fața Domnului.

Dar **Domnul** a făcut să sufle pe mare un vânt năprasnic și a stârnit o mare furtună.
Corabia amenința să se sfărâme.

Corăbierii - s-au temut, - a strigat fiecare la dumnezeul lui și - au aruncat în mare
uneltele din corabie, ca s-o facă mai ușoară.

Iona - s-a coborât în fundul corabiei, - s-a culcat și - a adormit dus.

Cârmaciul s-a apropiat de el și i-a zis: „Ce dormi? Scoală-te și cheamă pe **Dumnezeul tău!**
Poate că Dumnezeu va voi să se gândească la noi, și nu vom pieri!”

Și au zis unul către altul: „Veniți să tragem la sorti, ca să știm din pricina cui a venit
peste noi nenorocirea aceasta!” Au tras la sorti, și sortul a căzut pe **Iona**.

Atunci, ei i-au zis: - „Spune-ne din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta?

- Ce meserie ai și de unde vii?

- Care îți este țara și din ce popor ești?”

El le-a răspuns: „Sunt **evreu** și mă tem de Domnul Dumnezeu cerurilor,
care a făcut marea și uscatul!”

Oamenii aceia au avut o mare teamă și i-au zis: „Pentru ce ai făcut lucrul acesta?”
Căci oamenii aceia știau că fugea de Fața Domnului, pentru că le spusese el.

Ei i-au zis: „Ce să-ți facem ca să se potolească marea față de noi?”

Căci marea era din ce în ce mai înfuriată.

El le-a răspuns: „Luați-mă și aruncați-mă în mare, și marea se va liniști față de voi!
Căci știu că din vina mea vine peste voi această mare furtună!”

Oamenii aceștia vâsleau ca să ajungă la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se
întărâta tot mai mult împotriva lor.

Atunci au strigat către **Domnul** și au zis: „Doamne, - nu ne pierde din pricina vieții
omului acestuia și - nu ne împovăra cu sânge nevinovat!

Căci Tu, Doamne, faci ce vrei!”

Apoi au luat pe Iona și l-au aruncat în mare. Și **furia mării** s-a potolit.

Pe oamenii aceia i-a apucat o mare frică de **Domnul** și au adus Domnului **o jertfă** și l-au
făcut juruințe.

Domnul a trimis un pește mare să înghită pe Iona și Iona a stat în pântecul peștelui
trei zile și trei nopți.

Cap. 2

Iona s-a rugat **Domnului Dumnezeului său** din pântecul peștelui și a zis:

- „În strâmtorarea mea, am chemat pe Domnul și m-a ascultat; din mijlocul Locuinței morților am strigat și mi-ai auzit glasul.
 - Și totuși mă aruncaseși în adânc, în inima mării, și râurile de apă mă înconjuraseră; toate valurile și toate talazurile Tale au trecut peste mine.
 - Ziceam: ‘Sunt lepădat dinaintea ochilor Tăi! Dar iarăși voi vedea **Templul Tău** cel sfânt.’
 - Apele m-au acoperit până aproape să-mi ia viața, adâncul m-a învăluit, papura s-a împletit în jurul capului meu.
 - M-am coborât până la temeliile munților, zăvoarele pământului mă încuiau pe vecie, dar Tu m-ai scos **viu** din groapă, Doamne, Dumnezeul meu!
 - Când îmi tânjea sufletul în mine, mi-am adus aminte de **Domnul**, și rugăciunea mea a ajuns până la Tine, în Templul Tău cel sfânt.
 - Cei ce se lipsesc de idoli deșerti îndepărtează îndurarea de la ei.
 - Eu însă Îți voi aduce **jertfe** cu un strigăt de mulțumire, voi împlini juruințele pe care le-am făcut. Mântuirea vine de la Domnul.”
- Domnul a vorbit peștelui**, și peștele a vărsat pe **Iona pe pământ**.

Cap. 3

Cuvântul Domnului a vorbit a doua oară lui **Iona** astfel:

„Scoală-te, du-te la **Ninive**, cetatea cea mare, și vestește acolo strigarea pe care ți-o voi da!”

Și **Iona** s-a sculat și s-a dus la Ninive, după Cuvântul Domnului.

Și **Ninive** era o cetate foarte mare, cât o călătorie de trei zile.

Iona a început să pătrundă în oraș cale de o zi, strigând și zicând:

„Încă patruzeci de zile, și **Ninive va fi nimicită!”**

Oamenii din Ninive - au crezut în Dumnezeu,

- au vestit un post și

- s-au îmbrăcat cu saci, de la cei mai mari până la cei mai mici.

Lucrul a ajuns la urechea **împăratului** din Ninive; el

- s-a sculat de pe scaunul lui de domnie,

- și-a scos mantia de pe el,

- s-a acoperit cu un sac și

- a șezut în cenușă.

Și a trimis să se dea de știre în Ninive, din porunca împăratului și mai-marilor lui, următoarele:

„**Oamenii și vitele, boii și oile** - să nu guste nimic, - să nu pască și - nici să nu bea apă deloc! Ci **oamenii și vitele** - să se acopere cu saci,

- să strige cu putere către Dumnezeu și

- să se întoarcă de la calea lor cea rea și de la faptele de asuprire de care le sunt pline mâinile!

Cine știe dacă nu Se va întoarce Dumnezeu și Se va căi și dacă nu-și va opri mânia Lui aprinsă, ca să nu pierim!”

Dumnezeu a văzut ce făceau ei și că se întorceau de la calea lor cea rea.

Atunci, Dumnezeu S-a căit de **răul** pe care Se hotărâse să li-l facă și nu l-a făcut.

Cap. 4

Lucrul acesta n-a plăcut deloc lui **Iona** și s-a mâniat.

S-a rugat Domnului și a zis:

- „Ah! Doamne, nu este aceasta tocmai ce ziceam eu când eram încă în țara mea?

Tocmai lucrul acesta voiam să-l înlătur fugind la Tars.

Căci știam că ești **un Dumnezeu** - milos și - plin de îndurare, - îndelung răbdător și - bogat în bunătate și că - Te căiești de rău!

Acum, Doamne, ia-mi viața, căci vreau mai bine să mor decât să trăiesc!”

Domnul a răspuns: „Bine faci tu de te mâni!?”

Și **Iona** a ieșit din cetate și s-a așezat la răsărit de cetate.

Acolo și-a făcut **un umbrar** și a stat sub el până va vedea ce are să se întâmple cu cetatea.

Domnul Dumnezeu a făcut să crească **un curcubete**, care s-a ridicat peste Iona, ca să facă umbră capului lui și să-l facă să-i treacă mânia.

Iona s-a bucurat foarte mult de **curcubetele** acesta.

Dar a doua zi, la răsăritul soarelui, Dumnezeu a adus un vierme, care a înțepat curcubetele, și curcubetele s-a uscat.

Când a răsărit soarele, **Dumnezeu** a făcut să sufle un vânt uscat de la răsărit și soarele a bătut peste capul lui Iona, și **Iona** a leșinat. Atunci a dorit să moară și a zis: „Mai bine să mor decât să trăiesc!”

Dar **Dumnezeu** a zis lui **Iona**: „Bine faci tu de te mâni din pricina **curcubetelui?**”

El a răspuns: „Da, bine fac că mă mâni până la moarte!”

Atunci și **Domnul** a zis: „Ție îți este milă de **curcubetele** acesta, care

- nu te-a costat nicio trudă și

- pe care nu tu l-ai făcut să crească,

- ci într-o noapte s-a născut și într-o noapte a pierit.

Și Mie să nu-Mi fie milă de **Ninive**, cetatea cea mare, în care se află mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni, care nu știu să deosebească dreapta de stânga lor, afară de o mulțime de vite!”